

[Finansministeren.]

Betydning for hele Finanslovens økonomiske Resultat; og jeg er derfor aldeles ikke i Stand til at dele det ærede Medlems Ligegladhed paa dette Punkt; jeg maa se paa det reelle.

Det ærede Medlem foreslog endvidere, at man skulde afskrive Statsbanernes Formue eller Forrentningssum, saaledes at man derved formindskede Statsbanernes Underskud. Jeg maa gøre det ærede Medlem Hr. Pinholt opmærksom paa, at saaledes som Budgettet nu opstilles, saaledes at det giver Klarhed paa disse Punkter, kan man desværre ikke forbedre sin Driftsøkonomi ved at afskrive sin Formue. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at man kan gøre det paa andre Omraader, men i hvert Fald, paa Finansloven lader det sig ikke gøre. Man kan udmærket afskrive sin Formue, sine Anlæg eller den Værdi, man opfører dem med; men man kan ikke derved paa nogen Maade forbedre sit Driftsregnskab eller i dette Tilfælde formindske Statsbanernes virkelige Underskud.

Det ærede Medlem vilde ogsaa foreslaa — for det ærede Medlem har jo mange Forslag i saa Henseende, han har aabenbart tænkt sig godt om —, at man overførte Forrentningen som Udgift paa Ministeriet for offentlige Arbejders Budget. Ja, det kan man ogsaa udmærket gøre, men paa samme Maade som om det andet Forslag fra det ærede Medlem maa jeg sige, at det for- andrer aldeles ikke det samlede Resultat af Finansloven. Om man skjuler Underskuddet paa Statsbanerne paa den ene eller den anden Maade, det faar det ikke ud af Verden, og jeg hører nu til dem, der mener, at naar der er et Underskud et eller andet Sted, maa det helst staa, saa det kan ses. Jeg er altsaa ikke i Stand til at acceptere det ærede Medlems Forslag med Hensyn til at skjule Statsbanernes Underskud ved forskellige Arter af Posteringer.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gjorde i øvrigt en Række Bemærkninger om finansielle Forhold, dog synes han fortrinsvis at holde sig til Aarene før 1920. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem ikke kom op til Aarene efter 1920, men jeg maa dog sige, at det forekommer mig, at det er det interessanteste Afsnit, naar man skal behandle Statens Finansøkonomi i Nutidens Belysning. Det ærede Medlem har aabenbart megen historisk Sans, og det maa man jo beundre ham for, men naar man vil tale Finanspolitik for Øjeblikket, tror jeg alligevel ikke, man naar tilstrækkelig langt, naar man standser ved Aaret 1920. At det ærede Medlem gjorde det, hænger maaske

sammen med, at det ærede Medlems Om- tale af disse Forhold væsentlig var baseret paa Gennemlæsning af tidligere Rigsdags- taler af forskellig Art, som blev holdt paa den Tid, da Venstre endnu ikke var kommet til Magten i 1920. Jeg skal tilføje, at jeg føler ingen som helst Trang til at gaa nærmere ind paa disse Forhold; de Paa- stande, der blev fremsat, har været frem- sat mange Gange før og er blevet imøde- gaaet saa mange Gange, at jeg tror, det er overflødigt at gentage denne Handling.

Justitsministeren (Zahle): Det ærede Medlem Hr. Krag har gjort Forsøg paa at indlede en lille Skærmydsel med mig an- gaende færøsk Politik. Efter min Mening er vort Forhold til Færøerne for Tiden vanskeligt, og da der netop nu er Mulighed for, saadan som det ærede Medlem Hr. Vanggaard har fremdraget det, at komme til en Tilstand her paa den danske Rigs- dag, hvor der blev en Samvirken i denne vanskelige Sag mellem alle Partier, vil jeg undlade at modtage den Kragiske Invitation og indskrænke mig til at sige, at naturligvis misbilliger *alle* Danske den Løsrivelses- politik, som nu er kommet til Orde, den har efter min Mening saare ringe Tilslutning. Endnu mere misbilliger naturligvis alle Danske den Krænkelser af Dannebrog, som har fundet Sted. Det har været mine Be- stræbelser at afværge denne Løsrivelses- politik, idet efter min Mening dansk Politik's Formaal maa være at knytte den færøske Befolkning, og helst hele den færøske Befolkning, saa nær til Danmark som muligt.

Det var, hvad jeg havde at bemærke til det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg kom- mer saa til at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som jeg destoværre maa bebrejde den Optræden, han har udvist i dette høje Ting fra denne Talerstol, en Optræden, som ikke paa nogen Maade krænkede dette Tings Værdighed, men som kan bidrage til at forurolige mange Mennesker ved den fejle Forestilling, det ærede Medlem kan have fremkaldt hos mange om, at Vidner, naar de føres i Retten, er udsat for en forfærdelig Behandling, at en Kvinde kan overraskes ved, at der bliver stillet hende et Spørgsmaal, hvis Besvarelse maa være hende til det yderste pinlig. I det hele taget var det jo en rædselsvæk- kende Skildring, det ærede Medlem gav af Forholdene i en Retssal i det hele. Denne Skildring er nu ingenlunde rigtig. I enhver Retssal sidder Dommeren med Pligt til og Myndighed til at sørge for, at